

ผลของวิธีการเก็บรักษาต่อคุณภาพเมล็ดถั่วลิสง
Effect of Storage Method on Peanut Kernels Quality

ภัคไว้ ยอดทอง^{1*} และเบญจารัตน์ เลิศการคำสุข¹
Phakwilai Yodthong¹ and Bencharat Lertkankasuk¹

Abstract

The objective of this experiment was to study the proper storage method for peanut kernels to maintain the quality of peanut kernels for as long as possible. Khon Kaen 6 peanut kernels were harvested 120 days after germination. Peanut kernels were packed in plastic sacks of 1.5 kg per bag, 4 replications, and kept at room temperature and 10°C for 6 months. The samples were sampled for quality analysis every month. The results showed that peanut kernel moisture started at 5.59% at 6 months storage at room temperature with 5.53% seed moisture, while peanut moisture stored at 10°C tended to increase monthly and up to month storage. At 6, seed moisture was 8.70 %. Protein content analyzed by Nitrogen Combustion method started at 27.96% when stored for 6 months. Protein content did not differ between room temperature and 10°C. Fat content started at 39.66% when stored for 6 months, then there was no difference at room temperature and 10°C. Aflatoxin content increased from the initial at month at both room temperature and 10°C storage. The maximum amount was found at 4 months of storage at room temperature, which was 7.30 ppb.

Keywords: storage, wastage, peanut

บทคัดย่อ

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเก็บรักษาเมล็ดถั่влิสงที่เหมาะสมเพื่อคงคุณภาพของเมล็ดถั่влิสงให้นานที่สุด โดยใช้เมล็ดถั่влิสงพันธุ์อนแก่น 6 ที่อายุการเก็บเกี่ยว 120 วันหลังออก โดยบรรจุเมล็ดถั่влิสงในถุงกระสอบพลาสติก ถุงละ 1.5 กิโลกรัม จำนวน 4 ชุด เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและ 10°C เป็นเวลา 6 เดือน สุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์คุณภาพทุกเดือน ผลการทดลองพบว่า ความชื้นเมล็ดถั่влิสงเริ่มต้นที่ 5.59 % เมื่อเก็บรักษาถึงเดือนที่ 6 ที่อุณหภูมิห้องมีความชื้นเมล็ดเท่ากับ 5.53 % ในขณะที่ความชื้นถั่влิสงที่เก็บรักษาที่ 10°C มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกเดือนและเมื่อเก็บรักษาถึงเดือนที่ 6 ความชื้นเมล็ดเท่ากับ 8.70 % ปริมาณโปรตีนซึ่งวิเคราะห์ด้วยวิธีการไฟโนเรเจนทั้งหมดด้วยวิธีการเผาไหม้ (nitrogen combustion) มีค่าเริ่มต้นที่ 27.96 % เมื่อเก็บรักษาไว้เป็นเวลา 6 เดือน ปริมาณโปรตีนไม่มีความแตกต่างกันทั้งในอุณหภูมิห้องและ 10°C ปริมาณไขมันเริ่มต้นที่ 39.66 % เมื่อเก็บรักษาไว้เป็นเวลา 6 เดือน ไม่มีความแตกต่างกันทั้งในอุณหภูมิห้องและ 10°C ปริมาณสารพิษอะฟลาโทกซินเพิ่มขึ้นจากเดือนเริ่มต้นทั้งในการเก็บที่อุณหภูมิห้องและ 10°C โดยพบปริมาณสูงสุดเดือนที่ 4 ของการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องซึ่งมีปริมาณเท่ากับ 7.30 ppb

คำสำคัญ: การเก็บรักษา การสูญเสีย ถั่влิสง

คำนำ

ถั่влิสงจัดอยู่ในวงศ์ (Family) Leguminosae เช่นเดียวกับถั่วเหลือง เป็นพืชล้มลุก (มีอายุเพียงฤดูเดียว) มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Arachis hypogaea* L. (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ, 2546) ถั่влิสงเป็นแหล่งสารอาหารโปรตีนอันอุดมสมบูรณ์ที่มีราคาถูก และยังให้สารอาหารประเภทพลังงาน หรือไขมันที่มีคุณภาพดีกว่าไขมันที่ได้จากสัตว์ (อารีย์, 2562) โดยทั่วไปเมล็ดถั่влิสงมีโปรตีนร้อยละ 25 - 35 และน้ำมันร้อยละ 44 - 57 (จันอุ่งกับพันธุ์) (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ, 2546) อย่างไรก็ตามคุณภาพของถั่влิสงขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น คุณภาพเมล็ด อายุการเก็บเกี่ยว สภาพการเก็บรักษา เช่น อุณหภูมิความชื้นสัมพัทธ์ และระยะเวลาในการเก็บรักษา เป็นต้น ซึ่งอายุการเก็บเกี่ยว ระยะเวลาและสภาพการเก็บรักษาเมล็ดถั่влิสงไม่เหมาะสมจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของถั่влิสงทำให้เกิดการเสื่อมสภาพ

¹ สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดลองแล้งงาน กรมวิชาการเกษตร กรุงเทพฯ 10900

¹ Field and Renewable Energy Crops Research Institute

เบญจมาศรณ์ (2543) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพเม็ดพันธุ์หลังจากการลดความชื้นและเก็บรักษา โดยนำเม็ดพันธุ์ถั่วลิสงที่ผ่านการลดความชื้น 3 วิธี เก็บรักษาต่างกัน 2 สภาพคือ ห้องที่ไม่ควบคุมอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์และสภาพห้องควบคุมอุณหภูมิ 20°C ความชื้นสัมพัทธ์ 65 เปอร์เซ็นต์ พบว่า คุณภาพเม็ดพันธุ์ลดลงเมื่ออายุเก็บรักษาเพิ่มขึ้น และการเก็บรักษาเม็ดพันธุ์ถั่влิสงในสภาพห้องควบคุมสามารถเก็บไว้ได้นานถึง 4 เดือน งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการสูญเสียความชื้น โปรตีน ไขมัน และการเกิดสารพิษของพลาทอกซินของถั่влิสงในการเก็บรักษา

อุปกรณ์และวิธีการ

ในการทดลองใช้ถั่влิสงพันธุ์ขอนแก่น 6 ที่อายุเก็บเกี่ยว 120 วันหลังจากบาน ดำเนินการทดลองที่แปลงเกษตรกรอำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น โดยวางแผนการทดลองแบบ split plot จำนวน 4 ชั้น มีปัจจัยหลักคือ อุณหภูมิที่เก็บรักษา และปัจจัยรองคือ ระยะเวลาในการเก็บรักษา 7 ครั้ง ได้แก่ เดือน 0, 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 โดยนำเม็ดถั่влิสงพันธุ์ขอนแก่น 6 จำนวน 1.5 กิโลกรัม เก็บในถุงกระสอบพลาสติก เก็บไว้ในอุณหภูมิห้องในโรงเรือนเปิดโล่ง และห้องปรับอากาศ 10°C เป็นเวลา 6 เดือน เก็บตัวอย่างเม็ดพันธุ์ก่อนเก็บรักษาและในระหว่างเก็บรักษาทุกเดือน เพื่อนำมาทดสอบ ความชื้นเม็ดโดยวิธี AOAC (method 925.23 และ 990.19, 2000) ปริมาณโปรตีนด้วยวิธีการหาไนโตรเจนทั้งหมดด้วยวิธีการเผาไหม้ (nitrogen combustion) และสารพิษของพลาทอกซิน ด้วยวิธี ELISA (ELISA test kit) พร้อมบันทึกข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผลการทดลอง

จากการเก็บรักษาถั่влิสงในอุณหภูมิห้องและ 10°C และสุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการทุกเดือน ได้ผลดังนี้ ความชื้น จากการเก็บรักษาถั่влิสง พบร้า การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องสามารถเก็บได้เป็นเวลา 6 เดือน โดยที่เมล็ดถั่влิสงมีความชื้นไม่แตกต่างจากเดือนเริ่มต้นที่ 5.59% ในขณะที่การเก็บที่ 10°C ความชื้นของเมล็ด ถั่влิสงจะเพิ่มขึ้นสูงสุดเท่ากับ 9.02 ในเดือนที่ 4 (Table 1) เนื่องจากภายในภาชนะที่ทำการทดลองมีปริมาณความชื้นสัมพัทธ์สูง (80%) (Fig. 1a) ในขณะที่อุณหภูมิห้องในเดือนที่ 4 ความชื้นสัมพัทธ้มีปริมาณลดลงและมีอุณหภูมิสูงขึ้น (Fig. 1b)

โปรดีน จากการเก็บรักษาถั่влิสงเป็นเวลา 6 เดือน พบร้า การเก็บที่อุณหภูมิห้องและ 10°C สามารถเก็บรักษาได้เป็นเวลา 6 เดือน โดยที่เมล็ดถั่влิสงมีปริมาณโปรตีนเฉลี่ยเท่ากับ 27.75% ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติจากเดือนเริ่มต้น แต่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องถั่влิสงจะมีปริมาณโปรตีนมากกว่าการเก็บที่ 10°C โดยมีปริมาณโปรตีนเท่ากับ 27.98% (Table 2) ในการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องตั้งแต่เดือนที่ 4 ปริมาณโปรตีนเพิ่มขึ้นอาจ (Fig. 1)

สารพิษของพลาทอกซิน จากการทดลอง พบร้า ถั่влิสงในการเก็บที่ 10°C สามารถเก็บได้ถึงเดือนที่ 2 โดยที่ตรวจไม่พบสารอะฟลาทอกซิน (Table 3) แต่ยังไก่ตามในการเก็บถั่влิสงที่อุณหภูมิห้องและ 10°C สามารถเก็บได้นาน 6 เดือนโดยที่สารพิษของพลาทอกซินที่ตรวจพบไม่เกินมาตรฐานที่กำหนดให้ปริมาณสารพิษอะฟลาทอกซินในเมล็ดถั่влิสงต้องไม่เกิน 20 $\mu\text{g}/\text{kg}$ (สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ, 2557)

Table 1 Moisture content (%) of peanuts after storage for 6 months

Storage period (months)	Temperature	
	Room (29-33 °C)	10°C
0	5.59 aA	5.72 aA
1	6.34 aA	7.02 abA
2	6.65 aA	8.04 bcB
3	6.43 aA	6.25 aA
4	6.67 aA	9.02 cB
5	6.16 aA	8.28 bcB
6	5.53 aA	8.70 cB

In a column and row, means followed by a common letter are not significantly different at the 5% level by DMRT

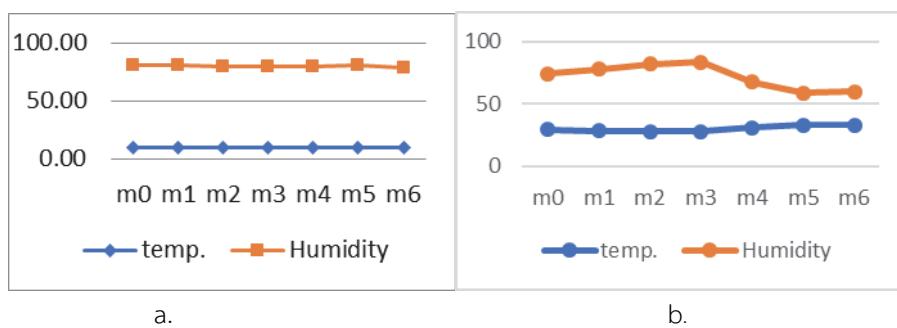

Fig. 1 Temperature and relative humidity at 10 degrees Celsius (a) and room temperature (b) during peanut storage

Table 2 Protein content (%) of peanuts after storage for 6 months

Storage period (months)	Temperature		Average
	Room (29-33 °C)	10°C	
0	27.96	27.92	27.94 a
1	27.61	27.46	27.53 a
2	27.94	27.33	27.63 a
3	27.80	27.54	27.67 a
4	27.97	27.41	27.69 a
5	28.23	27.41	27.82 a
6	28.34	27.59	27.96 a
Average	27.98 a	27.52 b	27.75

In a column and row, means followed by a common letter are not significantly different at the 5% level by DMRT

Table 3 Aflatoxin (ppb) of peanuts after storage for 6 months

Storage period (months)	Temperature	
	Room (29-33 °C)	10°C
0	5.33 bB	3.00 bA
1	4.85 bB	0.00 aA
2	5.10 bA	4.53 cdA
3	4.75 bB	3.73 bcA
4	7.05 cB	5.20 cdA
5	2.28 aA	3.25 bA
6	6.30 cA	5.65 dA

In a column and row, means followed by a common letter are not significantly different at the 5% level by DMRT

วิจารณ์ผล

เมื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทางคุณภาพหลังการเก็บรักษา พบร่วมกัน ความชื้นของเมล็ดถั่วลิสงที่เก็บรักษา มีความชื้นเพิ่มขึ้น เมื่อความชื้นสัมพัทธ์ของภาชนะที่ใช้เก็บรักษาเพิ่มขึ้น ซึ่งบรรเสริญ (2543) ได้ศึกษาอิทธิพลของความชื้นเมล็ดเริ่มต้น วิธีการเก็บรักษาและขนาดเมล็ดต่อคุณภาพการเก็บรักษาของเมล็ดถั่влิสง พบร่วมกัน ถั่влิสงที่มีความชื้นเริ่มต้น 12% มีความชื้นของเมล็ดขณะเก็บรักษาสูงกว่าเมล็ดที่มีความชื้นเริ่มต้น 8% ตลอดช่วงระยะเวลาที่เก็บรักษา ในส่วนของปริมาณโปรตีนนั้นจากการทดลองพบว่าสอดคล้องกับการทดลองของปาริชาติ (2543) เรื่องการเสื่อมคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ถั่влิสงที่มีระดับการสูญเสียต่างกัน พบร่วมกัน

การสะสมปรอตีนของเมล็ดแต่ละระยะสุกแก่ไม่มีความแตกต่างกัน และผลของปริมาณของพลาโทกซินจากการทดลองพบว่า สอดคล้องกับ วันธนา (2540) ศึกษาพบว่าระยะเวลาในการเก็บรักษามีผลต่อการเพิ่มขึ้นของปริมาณและการสร้างของพลาโทกซิน ซึ่งในการทดลองนี้พบว่าปริมาณสารพิษของพลาโทกซินเพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาการเก็บรักษาเพิ่มขึ้น

สรุป

การเก็บรักษาเมล็ดถั่วลิสงในถุงกระสอบพลาสติกที่อุณหภูมิห้องและ 10°C สามารถเก็บเมล็ดถั่วลิสงได้นาน 6 เดือน โดยที่ความชื้น โปรตีน และสารพิษของพลาโทกซิน ในเมล็ดถั่วลิสงไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากเดือนเริ่มต้นมากนัก

เอกสารอ้างอิง

- เบญจมาศรณ์ สุทธิ. 2543. อิทธิพลของวิธีการลดความชื้นและการเก็บรักษาต่อคุณภาพและอายุเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ถั่วลิสง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพืชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 62 น.
- ประชิชาติ พรมโขด. 2543. การสือมคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ถั่วลิสงที่มีรีดดับการสุกแก่ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 254 หน้า.
- วันธนา เล็กศิริรุกุล. 2540. การศึกษาการปreserveของสารพิษของพลาโทกซินในถั่วลิสง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 105 หน้า.
- สรรเสริญ เสียงใส. 2543. อิทธิพลของความชื้นเมล็ดเริ่มต้น วิธีการเก็บรักษาและขนาดเมล็ดต่อคุณภาพการเก็บรักษาของเมล็ดถั่วลิสง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพืชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 70 หน้า.
- สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ. 2546. เล่มที่ 19 เรื่องที่ 2 พืชนำมัน: ถั่วลิสง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://saranukromthai.or.th> (23 กุมภาพันธ์ 2564)
- สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. 2557. เมล็ดถั่วลิสง: ข้อกำหนดปริมาณของพลาโทกซิน. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 11 หน้า
- อาเรีย วรัญญาวดี. 2562. เทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตถั่วลิสง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.eto.ku.ac.th> (15 กรกฎาคม 2562)